

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521200542
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8521200542.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava, IČO: 47 234 547 proti žalovanému: H. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom K. XXX, v konaní o zaplatenie 796,96 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 630,84 eur, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne: zo sumy 630,84 eur od 17.8.2018 do zaplatenia, v lehote do 3 od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 58,30 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný, pričom o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 796,96 eur s príslušenstvom, nahradenia trov konania, a to titulom uzatvorenej Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa 18.10.2017 uzatvorenej medzi žalobcom a žalovaným.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk dňa 14.6.2021 spolu s výzvou a procesnými poučeniami, nevyjadril.

3. Podľa § 297 súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporené a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

4. Podľa § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

5. Nakoľko v zmysle vyššie citovaných ustanovení CSP boli splnené všetky podmienky súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, pričom oznam v zmysle § 219 ods. 3 CSP bol zverejnený dňa 6.12.2021 na úradnej tabuli súdu ako i na webovej stránke súdu, a to že dňa 16.12.2021 o 9.30 hod. bude vo veci verejne vyhlásený rozsudok.

6. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi doloženými v súdnom spise, a to najmä so Zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, prehľadom úhrad, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 3.5.2018, podacím hárkom zo dňa 7.5.2018, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru - 20.8.2018 a doručenkou zo dňa 23.8.2018.

Súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

7. Žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 18.10.2017 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru za účelom zakúpenia notebooku ASUS. Žalovanému bol poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver a v zmluve boli uvedené tieto podmienky: výška úverového rámca 5000,- eur, aktuálna výška úverového rámca 750,- eur, výška mesačnej splátky: min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, splatnosť prvej mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru, cena tovaru alebo služby 710,19 eur, výška prvého čerpania revolvingového úveru 710,19 eur, výška úrokovej sadzby 24 % ročne - fixná, RPMN 26,83 %, priemerná RPMN 21,50 %, zvolený balík poistenia - karta bez poistenia. Ďalej boli v zmluve uvedené dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN výška čerpania revolvingového úveru 750,- eur, s výškou mesačnej splátky 70,92 eur, s poplatkom za kreditnú kartu 0,- eur a splatenie revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach, celková čiastka k zaplateniu 851,04 eur.

8. Z predloženého potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov má súd preukázané, že žalovaný celkovo vyčerpal z revolvingového úveru sumu 763,44 eur a zaplatil splátky vo výške 132,60 eur.

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

9. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

10. Podľa § 51 ods. 1, 2, 3, 4, OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch, ďalej len ZSÚ (platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský

úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

13. Podľa § 2 písm. d) ZSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

17. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

18. V zmysle § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Súd dospel k právnomu záveru:

19. Je nesporné vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy o úvere, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca, ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu s dlžníkom, ktorý je fyzickou osobou nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia dlžníka v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - meno, priezvisko, bydlisko, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu). Uvedená zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a preto je nutné na ne aplikovať príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku. Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené je potrebné prednostne aplikovať spotrebiteľské právo. Keďže ide o spotrebiteľský právny vzťah je tu zabezpečená ochrana slabšej strany, t.j. spotrebiteľa aj v súdnom konaní. Súd v zmysle záverov rozsudku Súdného dvora EÚ vo veci Océano Grupo Editorial SA (spojené prípady C-240/98 až C-244/98) z úradnej moci (ex officio) bol povinný preskúmať opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa. Dospel pritom k záveru, že predmetná zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným nespĺňa všetky povinné náležitosti vyžadované Zákonom o spotrebiteľských úveroch.

20. Zmluva neobsahuje údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZSÚ. Súd poukazuje na to, že údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) je potrebné považovať za najdôležitejší údaj pre spotrebiteľa, nakoľko zahŕňa všetky náklady spojené so spotrebiteľským úverom a je preto pre neho najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákon pritom jasne stanovil, že

nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. Súd zastáva názor, že týmito predpokladmi je uvedenie výšky úveru, výšky splátky, jej intervalu, počtu splátok, uvedenie výšky úrokovej sadzby a prípadných poplatkov. Je pritom nesporné, že v predmetnej zmluve - časť. 1 spomínané predpoklady pre výpočet RPMN uvedené nie sú. V tomto smere súd poukazuje, že tá istá povinná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedená aj v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g/.

21. Vo vyššie uvedenej súvislosti súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/113/2017 zo dňa 25.01.2018, cit: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V dôsledku chýbajúcich resp. neplatne dohodnutých vyššie uvedených povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nastáva dôsledok podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, teda že úver je bezúročný a bezpoplatkový.“

22. Súd zistil, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty, ktorú žalovaný využil a čerpal neobsahuje obligatórne náležitosti, a to údaj o celkovej výške konkrétnej mene spotrebiteľského úveru a podmienkach upravujúcich jeho čerpanie podľa § 9 ods. 2 písm. g/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy nemožno jednoznačne určiť, v akej výške úverového rámca bol žalovanému poskytnutý úver, keď v bode 1.1 je uvedené, že výška úverového rámca je 5.000,- eur, aktuálna výška úverového rámca 750,- eur a výška prvého čerpania revolvingového úveru 710,19 eur. Túto nezrovnalosť nie je možné odstrániť výkladom, nie je možné teda ustáliť, aký úverový rámec si strany vlastne dohodli. Keďže v zmluve sú uvedené dva rôzne údaje o celkovej výške úveru, resp. úverového rámca, hoci v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť uvedený (jeden) údaj o celkovej výške úveru, a to jasne, určito a zrozumiteľne, čo bezo sporu platí aj pre revolvingový úver. Keďže zákon žiadnu výnimku pre takýto typ úveru nestanovuje (nieť dôvodu na to, aby nebolo možné priamo v zmluve jednoznačne a presne určiť výšku úverového rámca), súd má za to, že použité vyjadrenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je v súlade s podstatou, zmyslom a účelom § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch.

23. Ďalej v zmluve o revolvingovom úvere absentuje aj konkrétna, zrozumiteľne, určito a jasne uvedená výška splátky. V zmluve sa uvádza, že výška mesačnej splátky je minimálne 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, pričom splatnosť prvej mesačnej splátky je v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Pokiaľ zákon vyžaduje, aby každá zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala určenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch, potom niet dôvodu, prečo by uvedené údaje nemala obsahovať i zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, keď pre tento typ úveru zákon stanovuje žiadne výnimky a odchýlky. Vzhľadom na daný typ úveru bolo úplne nevyhnutné presne uviesť výšku splátky zrozumiteľne a tiež aj jej zložky keď napr. je rovnaký úrok pre rôznu výšku úverového rámca od 750,00 eur až do 5.000,00 eur. Je nesporné, že výška splátky v prípade revolvingového úveru, kde nie je vopred zrejme, ako bude dlžník poskytnutý úverový rámec opakovane čerpať, by len ťažko mohla byť vyčíslená pevnou sumou ako pri klasickom úvere, a teda je namieste určenie výšky mesačnej splátky percentom z vyčerpanej dlžnej sumy. Súd je však toho názoru, že určenie výšky každej mesačnej splátky spôsobom, že mesačná splátka činí min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, je určením výšky splátky pre bežného spotrebiteľa len ťažko zrozumiteľné. Pokiaľ má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy, keď navyše sú v zmluve uvedené v podstate dva údaje o výške úveru, resp. úverového rámca, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa zložité. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného vzorca. Preto súd vyvodil, že na túto časť zmluvy určujúcu výšku celej mesačnej splátky nemožno prihliadať a aj preto súd konštatuje, že náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch v zmluve chýba. Poskytnutý revolvingový úver súd preto pre absenciu náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. g) , k) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch

posudzoval ako úver bezúročný a bez poplatku v zmysle 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

24. Absencia týchto náležitostí má za následok, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Z toho vyplýva, že žalobca má právo na úhradu úrokov z omeškania z tejto sumy po odpočítaní plnenia žalovaného. Žalovaný celkovo vyčerpал sumu 763,44 eur a žalobcovi uhradil sumu 132,60 eur. Žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi sumu 630,84 eur (763,44 eur - 132,60 eur). Súd priznal žalobcovi i nárok na zákonné úroky z omeškania, a to zo sumy 630,84 eur od 17.8.2018 do zaplatenia, kedy bol žalovaný už preukázateľne v omeškaní. Výšku úroku súd priznal s poukazom na ust. § 517, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z.z. Ku dňu 19.5.2016 bola základná úroková sadzba európskej centrálnej banky vo výške 0,00 % p.a. a úroky z omeškania tak predstavujú 5,00 % ročne.

25. Na základe vyššie uvedeného v prevyšujúcej časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol takto:

26. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 262 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Vzhľadom na to, že v danom prípade bol v konaní úspešnejší žalobca (úspech žalobcu 79,15 %, proti úspechu žalovaného 20,85 % - čistý úspech žalobcu 58,30 %), súd o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal náhradu trov vo výške 58,30 % podľa miery jeho úspechu v konaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.